

ІЛЬЯ МІЦЬКО:

«Буду спяваць «Халі-галі» і ў семдзесят!»

«У нашай музыкі няма пэўнага жанру. Пакуль людзям падабаюцца кампазіцыі, яны будуць гучаць вечно!» — кажа нязменны саліст «Лепрыконсаў».

Творчая кар'ера суразмоўніка пачалася яшчэ ў чатырнаццаць гадоў, калі выпускнікі школы запрасілі яго стаць вакалістам іх групы. Але ў канцы навучальнага года праз пастаяннае «вылузванне» хлопцы выгналі будучага куміра некалькіх пакаленняў. Пасля няўдалага вопыту Ілья запаліўся марай стаць артыстам і цэлае лета працаваў на будоўлі, каб набіраць грошай на інструменты і апаратуру. А першага верасня 1996 года стварыў групу «Лепрыконсы», быўшы вучнем дзявятага класа. Яна пачынала з выканання песень Nirvana і The Offspring, а потым стала займацца стварэннем уласных хітоў.

— Над назвай калектыву мы думалі доўга, нам хацелася чагосьці простага і ў той жа час яскравага. І аднойчы наш барабаншчык Андрэй Малашэнка прыйшоў на рэпетыцыю і сказаў: «Хлопцы, давайце будзем Lepicons (слова з ірландскай міфалогіі, якое азначае істот, падобных на гномаў). Нас жа ніхто ўсур'ез не ўспрымае, а мы будзем такія пражныя да папулярнасці і поспеху і ўсяго даб'ёмся». Нам спадабалася. Слова фанетычна цікавае і незвычайнае, яго карань «лепрыко» азначае «прыкол», што было бліжкім для нас. Напачатку назва пісалася па-англійску — Lepicons. Але праз некалькі гадоў мы перайшлі да выканання рускіх песень і дадалі літару «Ы». На самай справе людзям у асноўным не запамінаецца наша назва, але калі яна запала, дык гэта на ўсё жыццё, — упэўнены саліст.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

SEX=БАЛЯГЫ

НУ? НЮ! АПЛАЧАНА!

Адчуваеце ў паветры гэты адмысловы пах вясны? Не, я не пра надвор'е, тым больш што яно, як паказвае цяперашняе жыццё, яшчэ тое можа выкінуць! І не пра каляндарныя будні: ну перажылі ж мы дзень за днём сёлетнія «суровыя маразы», і хто іх заўважыў?! («Гэтая вясна абяцае быць сумнай, таму што я за зіму не паспела патаўсцець, худзец не трэба, нудзіць, што тоўстая, не трэба... Чым цяпер заняцца ў вольны час?») Сапраўдная вясна пачынаецца не з даты. Яна надыходзіць у той момант, калі прыгожы пол пачынае што?.. Правільна, распраца. («Дарагія дзяўчаты, хутка на вуліцы стане зусім цёпла, таму хочацца, каб вы задумаліся над тым, што ліфчык — гэта інструмент прыгнёту жанчын, навязаны патрыярхатам.») І мы ў даўгу не застаёмся: шчодро адплачваем прадстаўніцам другой паловы чалавецтва сваімі цёплымі позіркамі. Кажэце, апошнім гэтае імкненне ўласціва круглы год? («Хочацца, каб прыгожы мужчына ў поўным росквіце сіл забраў мяне зараз з работы, адвёз да сябе, кінуў на велізарны ложак і сказаў: «Спі!».) Магчыма, але менавіта цяпер найбольш выразна да гэтага самага паху вясны далучаецца яшчэ і пах... грошай. Вось апошнія «зводкі з франтоў».

Нядаўна лонданскія таблоіды пісалі пра Анастасію Берцэ — масквічку, у якой адзін мільён прыхільнікаў у сеціве. А яшчэ грудзі неверагодных памераў, здымкі якіх дазваляюць дзяўчыне аплачываць вилу ў Дубаі. Ну а чаму б не скарыстацца тым, што, як сцвярджае блогерка, дадзена ёй выключна ад прыроды?! («— Тата, я хачу вялікую Барбі! — Дачка, я таксама! Маці не дазваляе!») Як і астатнімі творчымі здольнасцямі ў выглядзе напісання вершаў і карцін, якія аўтарка выстаўляе на продаж у сеціве. Нароўні з тымі самымі фота, якія і прыносяць найбольшыя дывідэнды... За трыста долараў можна атрымаць самую «гарачыя кадры», фота-відэа топлес і бонус — сесію ў бялізне, якую пажадае кліент. («Калі голы мужчына выпадкова трапляе ў жаночую лазню, дзяўчаты вераўчаць і паліваюць таго кіпнем. А калі аголеная жанчына апынецца ў мужчынскай — усе яе наведвальнікі будуць вельмі галантныя, добраазычлівыя і гасцінныя. Гэта яшчэ раз даказвае, што ў мужыкоў дабрэйшыя сэрцы.») Дзяўчына нават яшчэ і пакрыўдзілася на расійскія СМІ праз сваю асаблівасць. «У мяне памер грудзей 34К — брытанскі. Нашы журналісты пераклалі, што гэта як 11-ы. Няправільна. Увогуле такога рускага памеру не існуе, але калі лічыць як трэба, дык будзе 15-ы! Грудзі сапраўдныя!» («— Ах, люстэркачка, скажы, ды ўсю прауду далажы. Ці я ёсць за ўсіх мілейшай, і румянай, і бялейшай? — Ну, ты самая духоўна багатая. Пакуль усё.») Было за што сварыцца: Анастасія Берцэ — самая багатая з рускіх дзяўчат, хто зарабляе такім чынам. («Я не магу зразумець: няўжо ў 2020 годзе нехта яшчэ працуе на дзядзьку? Пашырайце рамкі, выходзьце з зоны камфорту, бярыце прыклад з мяне! Працуйце на цётку!»)

Кендал Джэнер, малодшая сястра Кім Кардаш'ян, з'яўляецца самай высокааплатнай мадэллю планеты: 24-гадовая дзяўчына атрымлівае па 30 мільёнаў долараў у год. Нядаўна яна прадэманстравала, за што ёй плацяць шалёныя грошы: пахвалілася шыкоўнай фігурай у адкрытым бікіні. («— Леначка, што ты прасіла ў Дзэда Мароза? — Нічога... Лепш я свавольць буду!») Ну, як у адкрытым? Купальнік практычна не пакідае прасторы для фантазіі, затое забяспечвае выдатны загар (і, трэба меркаваць, новыя паступленні на рахунак): мініяцюрны ліф амаль без шлеек цалкам дэманструе грудзі «зоркі», а ніжняя частка на танюсенькіх лямячках амаль выходзіць за межы прыстойнасці. («— Можна мне прымераць тую сукенку на вітрыне? — Канешне. Толькі на вітрыне не трэба, у нас ёсць прымерачныя.») Ці трэба казаць, што здымкі не пакінулі нікога раўнадушным. («Тата, тата, а раскажы мне, што табе сёння снілася? Эх... сынок, сынок... табе да такіх сноў яшчэ спаць ды спаць!»)

Ну, а як вам такая гісторыя, што адбылася напярэдадні вясны: 37-гадовая экс-салістка групы «ВІА Гра» Ганна Седаква выклала ў сеціве фота без (прабачце) трусоў і абвясціла пра сваю чацвёртую цяжарнасць. («Выклікайце пажарных, таму што я — агонь!») У апісанні да здымка спявачка вырашыла паразважаць пра догляд цела. «Быць дзяўчынкай складана, а яшчэ складаней — мамай», — напісала яна. А якая тут сувязь з адсутнасцю ніжняй бялізны, хто-небудзь зразумеў? («— Люся, вы ўся такая падцягнутая, грацыёзная... Як вам гэта ўдаецца? — Я займаюся народнымі танцамі. — Як цікава! А якімі? — Стрыптызам. — А... хіба гэта народныя танцы? — Ну, не ведаю... Народу падабаецца...»)

І напрыканцы... 19-гадовая жыхарка Новасібірска Анастасія Макарава апублікавала ў сацсетках незвычайную аб'яву: «Адрапую інтымныя фота за дапамогу прытулку для жывёл! Я вучуся ў інстытуце і падпрацоўваю медсястрой, грошай і часу катастрофічна не хапае. Але я вельмі хачу дапамагачь жывёлам, таксама як дапамагаю людзям». Дзяўчына гатовая адправіць інтымнае фота любому паўналетняму, які перавядзе на рахунак прытулку хоць сто рублёў. «У мяне дастаткова сексуальнай энергіі, і я яе такім чынам магу рэалізаваць, мне падабаецца, калі людзі ацэньваюць маю прыгажосць, для мяне гэта не траўма, а магчымасць самарэалізацыі». Што сказаць... І не ўхваляючы, і не асуджаючы... Хочацца верыць, што ў гэтым выпадку шчырасці больш, чым карыслівасці... («Ева была першай жанчынай, якая сказала: «Мне няма чаго надзець!», і была адзінай, якая гаварыла чыстую прауду.»)

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«Буду спяваць «Халі-галі» і ў семдзесят!»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Талент і мэтанакіраванасць не прымусілі доўга чакаць і акулілі артыстаў з галавой у свет фанатаў і гаспаляў. Слава і поспех не адпускаюць групу і па сённяшні дзень. Прыхільнікі з такім жа задавальненнем ходзяць на іх канцэрты і падпяваюць усім вядомым песні. Ілья апавядае, што ўжо пятнаццаць гадоў амаль кожны свой канцэрт яны пачынаюць з песні «Дзяўчаты пакахалі не мяне». Ну а візітнай карткай, на думку слухачоў, з'яўляецца слава ў свой час хіт «Халі-галі».

— Цяпер ужо спакойна стаўлюся да выступленняў. Вядома, калі гэта не маштабныя мерапрыемствы — на такіх нават больш вопытныя артысты нервуюцца. Да прыкладу, мінулым летам выступалі на закрыці II Еўрапейскіх гульняў. Калі выпадкова выйшаў на трыбуну стадыёна і ўбачыў, дзе трэба будзе спяваць, мяне пачало калаціць. Але гэта было крута! Бо не кожны дзень такое адбываецца. А ў рэжыме звычайных канцэртаў я спакойны, люблю пагаварыць з аўдыторыяй паміж песнямі. Ад хлопцаў часта чую: «Ты калі хочаш паездзіць са стэндапам, ездзі з ім асобна ад нас». А я так не магу, люблю сумяшчаць гэтыя дзве сферы, — усміхаецца Ілья.

За шматгадовую кар'еру, вядома ж, не абыйшлося без казусаў. Розныя тэхнічныя непаладкі, арганізацыйныя недакладнасці — толькі малая частка таго, з чым давялося сутыкнуцца музыкантам.

— Складаных сітуацый, якія патрабавалі неадкладнага рашэння, у прафесійнай дзейнасці было сапраўды вельмі шмат. Скажам, летась паехалі на дзень горада. Нас вельмі класна прынялі, і калі мы пацікавіліся пра тэхнічны аспект, арганізатары запэўнілі, што ўсё добра і перад нашым выступленнем яны зробіць саўндчэк. Паверылі, расслабіліся, а калі прыйшлі на пляцоўку, былі ў шоку! На сцэне — ніводнага шнура. А мы ж спяваем толькі з жывым гукам, добрая апаратура адгрывае для нас важную ролю. А тут яна ўвогуле адсутнічала! Толькі дзякуючы нашаму гукарэжысёру і цяпер гурту ўдалося разаруліць сітуацыю.

Што датычыцца розных забабонаў і розных забарон, то ад іх я даўно адмовіўся. Адзінае, што мяне можа трохі выбіць з каляны, гэта калі падчас выступленняў староннія людзі залазаць на сцэну і перашкаджаюць нам выконваць сваю работу. Для аматараў падобнай увагі і спеваў у мікрафон я нават прыдумаў асобны канцэртны нумар, у якім мы спецыяльна выклікаем глядачоў і арганізуем караоке. Я вельмі люблю сваю публіку, з усімі заўсёды фатаграфуюся, камунікую, для мяне гэта не праблема. Але сцэна — прастора, дзе я знаходжуся ў стане паўтрансу, — дзеліцца саліст гурта.

Як ужо казалі, творчае жыццё «Лепрыконсаў» з гадамі не стала менш актыўным. Сёння яны выступаюць на юбілей, заўтра на вяселлі, а паслязаўтра ў Палацы спорту. Хлопцы часта гаспаляюць з групай «Рукі ўверх» у якасці спецыяльных гасцей, зараджаючы публіку пазітывам і энергіяй.

— Ведаеце, а спачатку ў нас мала хто верыў. Нават мама сур'ёзна не ўспрымала маё захапленне да таго моманту, пакуль я не атрымаў першы ганарар. Ужо не памятаю, дзе мы выступалі, але я тады зарабіў 300 долараў. На той час гэта была вельмі вялікая сума. І перш за ўсё я пайшоў і купіў маме аўтаматычную пральную машыну. Яна ачмурэла, таму што ў нас ніколі такога не было... Гэта ж былі 1990-я гады... Памятаю, каб сабраць абсталяванне для рэпетыцый, палову Мінска аб'язджаў. Цягаў на трамвая мікшарныя пульты. Першая ўдарная ўстаноўка была наогул самаробная з аргшкла, нейкі майстар-ламайстар зрабіў, а я ў яго купіў. Але ўсе цяжасці на маім творчым шляху цалкам апраўдалі сябе, — канстатуе музыкант.

Акрамя таго, што Ілья Міцько з'яўляецца салістам гурта «Лепрыконсы», ён спрабаваў сябе ў якасці вядучага ранішняй праграмы на музычным канале ўкраінскага тэлебачання. Туды трапіў цалкам выпадкова. Каманда КВЗ БДУ ўзяла традыцыю для сваіх выступленняў кожнае прывітанне завяршаць новай песняй «Лепрыконсаў». Дзякуючы гэтаму Ілья пазна-

ёміўся з удзельнікамі і вырашыў паехаць падтрымаць іх на фестываль КВЗ у Сочы. На ўваходзе сустраўся з Мікалаем Паханком, які раскажаў нашаму герою пра сваю студию гуказапісу ў Кіеве. Ну а далей, як кажа сам вакаліст, «быў сінтэз шанцавання, знаёмства з добрымі людзьмі і харызмы».

— Што да майго жыцця, то ў першую чаргу я тата двух сыноў, а потым ужо артыст. Думаю, для любога чалавека сям'я — найвышэйшая каштоўнасць. Вось жывы ты без дзяцей, быў самаўлюбёным эгаістам, і тут з'яўляецца чалавечак, дзеля якога ты гатовы цалкам сябе змяніць. Лічу — гэта трэба перажыць усім і кожнаму. Калі мае дзеткі былі маленькія і ім патрабавалася шмат увагі, быў з сям'ёй практычна ўвесь час. Цяпер ужо хлапчукі падростаюць, і мне становіцца прасцей. Я нават выпрацаваў адмысловую стратэгію па іх выхаванні — поўная свабода выбару. Вядома, дзесці карэктую іх рашэнні, раю, але распараджацца лёсам ніколі не буду. Цяпер яны ў мяне хочуць стаць блогерамі, здымаюць відэа ў TikTok. Разумею, што пакуль гэта больш забава, і тлумачу, наколькі цяжкая такая прафесія. А калі ёсць вольная ад усіх абавязкаў хвілінка, то з задавальненнем асвойваю снаўборд. Акрамя таго, у мяне ёсць яшчэ сваё гуказапісвальнае студыя. Гэта мая творчая майстэрня. Я як сапраўдны мужчына люблю, каб усё неабходнае было пад рукой. Да таго ж гэта добры спосаб аптымізацыі расходаў.

Быць заснавальнікам калектыву — велізарная праца. За час існавання «Лепрыконсаў» склад мяняўся і папаяўся новымі «байцамі» некалькі разоў. Нязменнымі ўдзельнікамі застаюцца наш герой Ілья Міцько і акардэаніст Уладзімір Федарук. Усіх удзельнікаў аб'ядноўваюць любоў да музыкі і імкненне пазітыўна пазітывам са сваімі слухачамі.

— Я вельмі люблю гастролі па розных гарадах, а яшчэ лепш па краінах! Напрыклад, калі мы ляцім на канцэрт у цёплыя кліматычныя ўмовы, а да выступлення дадаецца пяць выхадных «прычэпам» — гэта выдатна! На жаль, такое бывае за сезон некалькі разоў, таму заўсёды, калі мне тэлефанавалі і казалі «Паляцім на Кіпр?» або «Паляцім у Іспанію?», адразу пляскаў у ладкі і гаварыў «О, добра, я ўжо гатовы! Я гатовы! Паляцелі!». (Смяецца). Мне падабаецца выступаць там, дзе яшчэ ніколі не быў. Люблю знаёміць людзей розных нацыянальнасцяў з нашай творчасцю, — дзеліцца Ілья. — Калі людзі спяваюць мае кампазіцыі, гэта значыць, што песня жыве, што яе яшчэ памятаюць. Заўсёды цешуся, калі дасылаюць відэа кавераў на іх. І гэта класна! Спявайце больш маіх песень, для гэтага іх складаю! І наогул, вельмі спадзяюся, што нават калі пройдзе шмат-шмат гадоў, «Лепрыконсы» не знікнуць, і маладое пакаленне працягне нашу справу. А пакуль у нас ёсць сілы, запал і энергія, мы будзем выконваць «Халі-галі» і ў семдзесят гадоў!

Ангеліна НОВІКАВА,
студэнтка III курса Беларускага дзяржаўнага
ўніверсітэта культуры і мастацтваў.
Фота дадзена героем.

ЧЫРВОНКА
Чырвоная змена

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —

рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».

Дырэктар — галоўны рэдактар

СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказныя за выпуск: рэдактар аддзела

Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.

e-mail: info@zviazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».

ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 14.804.

Нумар падпісаны ў 19.30 25.03.2020 г.